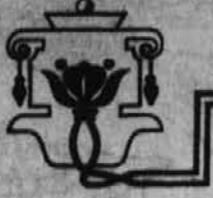

V divjih Kordiljerah

Obdelovanje romana "Ob reki Rio de la Plata")

SERIAL KAROL MAY
Za "Clevelandsko
Ameriko" priredil
L. J. P.

DRUGO POGLAVJE.

Stari puščavnik.

"Vedno in povsod."
"Kje se nabaja el Venenosu, glavar Mbokovis?"
"Ujet je s svojimi vojniki."
"Koliko Indijancev je ranjenih?"
"Nihče, ker smo jih z zvijačo dobili v zobe."
"Ja kaj ste sklenili o el Venenosu in njegovih ljudeh?"
"Tata usoda jih doleti kot vas."
"Glavar gleda nekaj časa v tla, potem pa reče:"
"Ali poznate el sendadorja?"
"Lopov nam je znan."
"Mi smo njegov prijatelj."
"Torej ste prijatelj velikega lopova." Po daljšem presledku pa se dostavi:
"Zakaj ste prišli in hoteli Toba napasti? Saj s prijatelji vendar ne morete sovražno nastopati."
"Sendador nam je zapovedal napad."
"Koliko časa pa je sendador pri vas?"
"Za več tednov."
"In odkod ste sem prišli?"
"Naravnost iz naših vasij."
"In sendador vas je tam posljal?"
"Da."
"Slišal sem, da je pred več dnevi napadel več belcev pri mestu senior Jesu-Cristo."
"To ni res, ker je že več tednov pri nas."
"Belci, katere je hotel pri Tobu napasti, so ga prehiteli in sendadorja samega vjeli, toda pobegnil je, ker mu je eden izmed belcev pomagal. V začetku zato je pa sendador belce spet napadel in polovil vse, razven dveh. Jelnike je pa pripeljal k vam."
"Če bi bilo to res, bi moral najprej z zvedeti," reče glavar, "kaj jaz sem vrhovni načelnik vseh Mbokovov. Sicer vam pa mi največji prijatelji belcev in nismo še nikdar nikomur škodovali."
"Res ne?"
"Nikdar!" reče z navidez odkritosrčnim glasom.
"Tudi nekoga trgovca Pardana iz Goye nimate pri sebi?"
"Ne."
"Mogoče vam je belec znan, ki se imenuje Horno?"
"Še nikdar ga nisem videl."
"Pa je vendar pri vas."
"To je laž."
"Zet sendadorja ga je vjel in k vam pripeljal."
"Imenujte mi moža, ki vam je to povedal, in takoj mu zašodem nos v srce."
"Navidez se naredim kot bi vrjel glavarjevimi trditvam in rečem:
"Da," odvrne glavar zivahno. Po daljšem molku pa se pravi:
"Kaj se zgodil z nami, če se udamo?"
"Jaz hočem govoriti, toda stari desierto se oglasi:
"Pogodbo hočem skleniti z vami."
"Res?" odvrne kakic veselo.
"Ali se lahko zanesemo na to?"
"Gotovo, pod pogojem, da nas ne nalazete in nasleparite."
"Nikdar. Torej mi postanete vaši prijatelji in lahko vse obdržimo, kar imamo?"
"Da tudi orožje lahko obdržite. Sicer vas ne bom smatral za ujetnike, toda kakor hitro se udaste, nam morate za frenatek izročiti vse svoje stvari, ker tako je vojna naveda."
"In potem?" vpraša glavar skrajno začuden.
"Potem vas peljem k vašim tovarišem, ki so že moji ujetniki. Z njimi se posvetujte."
"Kaj pa če se ne zjedimo po pogojih prijateljstva?"
"Potem pa vas spustim z vsem, kar imate, v vašo domačijo. Seveda, stavim prvi po-

got, da mislite pošteno z nami in nas ne sleparite."
"Mi smo odkritosrčni. Vprašati hočem svoje tovariše, kaj oni mislijo o tem pogovoru. Mi torej sprejmemo vaše pogoje in se udamo, toda pričakujemo tudi, da držite istotako svojo besedo."
"Gotovo," zatrjuje desierto. "Vendar hočemo pri tem tudi vedeti, da je vse resnica in poštenost, kar nam zatrjujete."
"Niti ene lažnjive besede vam nisem povedal. Ali smejo moji ljudje grmovje sedaj zapustiti, ne da bi jim grozila kaka nevarnost?"
"Sedaj še ne. Najprej imate izročiti vse orožje in vso svojo lastnino."
"Tudi konje?"
"Gotovo. Če so vaši jih dobite nazaj. Pojdite sedaj v svojo taborišče. Deset mož naj prinese vse, potem se pa nadalje pomenimo."
Mbokovi vstanejo in odidejo. Ko so se odstranili dovolj, da nas niso mogli slišati, rečem desierto:
"Pa vendar svojih obljub napram Mbokovim ne bodeite držali?"
"Gotovo ne. Jaz sem jim stavil ugodne pogoje, toda pridržal sem si pravico, da jih le v tem slučaju spolnem, če so mi povedali vse resnično, in me niso nalagali. Slišali ste, kako je glavar lagal o sendadorju, in kako se je izjavil, da ni imel še nikdar nobenega belega ujetnika. Glavar misli, da mi ničesar ne vemo. V plačilo za to, ker nas je glavar tako nalagal, pa pride s svojimi jelniki v zapor. Spravil ga bom na otok v bivšo cerkev, pod katero je zelo prostorna klet. Šest in šest mož pride naenkrat na otok. V cerkvi pa stojijo deset močnih vojakov, ki prisilijo ujetnike, da stopijo navzdol v klet. Sicer pa moram poslati sla v vas, da naznani mojim ljudem, kar smo naredili."
Zdajci pridejo Mbokovi in pripeljejo konje ter svojo lastnino. Z veseljem opazim, da je tudi moj rujavec med konji, ki me takoj spozna in pridirja k meni. Pogledam v torbo pri sedlu. Razven nekaj malenkostij dobim še vse notri. Mbokovi se potem paroma postavijo v vrste, Toba Indijanci jih pa obdajo. Stirje jezdeci jahamo na čelu spreveda. Potem pridejo Toba Indijanci, ki vodijo ostale konje, slednjič pa Mbokovi s svojim spremstvom. Tako gremo z urnim korakom proti vasi. Ob bregu lagune se je že zbralo vse prebivalstvo. Spreddaj stoji Unika s svojo žnesko gardo, potem pridejo moški, ženski in otročji prebivalci lagune. Tako pridemo do brega, kjer počakamo lin stopimo s konji.
"Zakaj smo razjahali?" vpraša glavar.
"Ker smo tu na cilju," odvrne desierto. "Mi se peljemo na otok."
"Kaj pa hočete tam?"
"Varno stanovališče dobite, da vas ne bodejo moji ljudje nadlegovali. Saj veste, da zmagovalci je vedno nekoliko predrzen in v svoji prevzetnosti bi vsak sicer marsikak mojih vojakov razžalil."
"A, tako, to je nekaj družega," odvrne glavar pomirjen. "O mi je celo ljubo."
"Da," nadaljuje desierto, "ravno tako bodete zadovoljni z menoj kot sem bil jaz z vami. Kot načelnik svojega rodu ostanete seveda tu na moji strani, bodele videli, kako se vaši ljudje ukredujejo."
"Obraz glavarja kar žari vesolja. Mislil je, da je sedaj prost vseh skrbi in raditega tudi pomirjevalno govori na svoje ljudi, da se udajo vsemu, kar Toba Indijanci zahtevajo. Tri Mbokove posadim v čoln, v katerega stopim tudi

jaz in Pena. Ko pridemo na otok, kjer stoji cerkev in stopimo v svetišče, že sedi notri deset dobro oboroženih Indijancev. Prav v ozadju pa dobim veliko odprtino, v katero vodijo kamenite stopnjice. Pena povabi tri Indijance, ki so prišli z nami, naj stopijo navzdol. Ker se pa branijo, potegnemo revolverje, nakar primemo Tobi Mbokove in jih vržejo kakor svezjen blaga. S Penom se dogovorimo, da bo on vodil Mbokove od čolna do cerkve, jaz pa stojim pri vratih in skušam preprečiti vsakomur beg.
Pena gre in zopet pripelje pet Mbokovov. Tudi ti se branijo iti navzdol, toda jih Tobi zgrabijo in vržejo v klet. Tako se je zgodilo z vsako nadaljno "posiljatev". Konečno pridejo ranjenci, katere je desierto še poprej na bregu obvezal. Tako smo spravili kakih dvesto Mbokovov v klet. Kot zadnji pride desierto, ki sedi skupaj z glavarjem.
"No," vpraša glavar, "ali so moji ljudje zadovoljni s svojim stanovanjem?"
"Se nihče se ni pritožil," odvrne Pena.
"Ali imajo jesti in piti dovolj?"
"Sedaj še ne, toda desierto bo že preskrbel tudi za to."
"Da, to bode naredili," reče glavar, obrnjep proti desierto. "V gozdu ni bilo nobene tekoče vode, in ker ognja nismo smeli prižgati, tudi jesti nismo mogli."
Desierto pa zmigne z rameni in reče z obzalujočim glasom:
"Tu spodaj v kleti tudi ni tekoče vode, razven nekaj mokrote na stenah."
"Kaj? Moje ljudi ste dali v klet? Poprej ste pa govorili o dobrem stanovanju?"
"Ali ni klet za roparje in morilce dovolj dobra?"
Glavar prestrašen skoči en korak nazaj, potem pa pogleda desierto. Jaz pa stopim vstran tik za glavarja, da ga takoj primem, če bi kaj name-taval.
"Kaj ste rekli?" vpraša glavar. "Roparji in morilci?"
"Mogoče niste?"
"Toda prej niste tako govorili."
"Jaz govorim, kakor jaz hočem."
"Toda senior desierto, zakaj ste postali naenkrat ves drugačen?"
"Drugačen? Jaz sem isti kot prej, toda okoliščine so se spremenile."
"Kakšne okoliščine?"
"Zunaj na prostem, niste bili toliko v moji oblasti kot tu; da preprečim prelihanje krvi sem moral prijazno z vami govoriti."
"Torej ste me nalagali?" zakličje rudečkar. "Jaz zahtevam, da takoj sklenete prijateljsko pogodbo z menoj."
"Jako rad. Samo na moj pogoj se spomnite. Ali ste nam vi vse po resnici povedali?"
"Da."
"Ne! Nalagali ste nas in nahočete se sedaj slepariti. Vam je znano, kar je sendador zadnje čase počenjal. Vi ste bili njegov soudeleznik. V ste veselili, da — —"
"Laž, nič drugega kot laž!" kriči glavar.
To mi je pa bilo že preveč, rudečkarju položim roke na rame in rečem:
"Mož, predvsem mi povej, čegavi so konji, katere smo dobili pri vas?"
"Naši. Kupili smo jih."
"Adut, ti konji so naša last. Sendador nam jih je ukradel. Ali res misliš, lopov, da smo tako bedasti, da ne vemo, kaj delamo? In dalje, ali v resnici ne poznate nobenega beleca, ki se imenuje Adolfo Horno?"
"Ne," odvrne glavar.
"In tebi tudi ni znano, da ga držijo ob laguni de Bambu?"
Kri se mu umakne iz obraza, da postane kljub svoji barvi blede. Najbrž ni vedel, kaj bi odgovoril, in konečno zajekne:
"Ta laguna mi ni znana."
"Ne? Pa vendar imate svoje otroke in žene tam, in poleg njih štirideset vojakov."
"Senior, senor, — vi — vi —" jeclja.

F. J. TURK & CO.

5707-5709 ST. CLAIR AVE.

Naznanjamo cenjenemu občinstvu, da je naša trgovina sedaj polna jesenskega in zimskega blaga. Blago smo zbrali z največjo skrbjo, in je bilo odobreno povsod, predno je dospelo v našo trgovino. Kadar imamo na razpolago dvojne vrste blago, malo dražje, toda

veliko boljše, drugo pa cenejše pa tudi veliko slabše, mi zberemo vedno boljše blago in prodajamo po isti ceni kot oni ki zberejo slabše. In radi tega napredujemo, in to je vzrok, da smo iz malih prostorov na 55. cesti prišli v veliko moderno trgovino na 55. & St. Clair-av.

Gospo in gospodične so uljudno vabljeni, da pridejo in si pogledajo oddelek z ženskimi klobuki. Tu vidite lepe moderne klobuke. Ta oddelek je trikrat večji kot prej. Pripravljene smo postreči vsaki gospe in gospodični, naj si bo še tako natančna.

ZENSKO OBLEKE z žeketom, velika izbira od \$10 do \$25. Obleka iz celega \$4.98 in do \$15. Kadar kupite obleko pri nas, ste gotovo dostojno opravljeni. Naše obleke so narejene iz finega blaga, lepega dizajna, močno šivane, sploh obleka, ki naredi utis.

ZENSKA KRILA, ki so vsaki ženski dovolj. Katera je krilo kupila pri nas, se je izkazala, da imamo lepšo zalogo kot vsako v okolici.

BLAGO NA JARDE. Velika zaloga vsake vrste blaga za ženske in tudi za otročje obleke.

Imamo nove vrste svileno blago, iz katerega se da narediti krasna obleka za mladenko, ki ji bo v ponos. Samo 39c jerd

POROČNE OBLEKE. Imamo vse, kar potrebuje nevesta in njene družice. Opravimo nevesto od vrha do tla. Štejemo si v našo dolžnost, da jo najkrajšeje opravimo.

Obleke za dečke naša posebnost je opraviti dečka z najboljšimi oblekami in sicer po najnižji ceni. Ne kupite prej drugje, dokler ne vidite našo zalogo.

OBUVALA ZA CELO ROBBINO. V našem oddelku za obuvalo dobite vedno dobre in trpežne čevlje. Vsak par ki stane \$3.00 ali več, je garantiran.

KOVČEKI. Kadar potrebujete kovček -kufer- pridite k nam, ker imamo največjo zalogo v naši okolici. Lahko si zberete enega za vsako ceno in mero.

NAŠA POSEBNA PONUDBA. Lep govornilni stroj, ki stane \$25, če bi hoteli naravnost kupiti. Pri nas ga dobite \$4.98, če kupite blaga za \$25.00. Ali pa če kupite za \$75.00 vrednosti, ga dobite popolnoma brezplačno.

F. J. TURK & CO.

5707-5709 ST. CLAIR AVE.

Dalje prihodnjič.